

Богъ богува — нека си богува.
Царъ царува — вѣка ли царува?
Нѣмамъ либе, първа обичъ, —
Мене да очаква
И да ме оплаква ...
Леле моя
Пушка огнебойка!
Море тънка
Солунска девойка.

Май

Радостъ — пролѣтъ! Слънце грѣй,
Златенъ класъ на нива зрѣй;
По ливади злака млади
Росенъ лѣй брилянть-сълза;
Богъ въздъхне — вѣтеръ лѣхне,
Вий се кждрава лоза.

Въ полски равни широти
Веселъ глѣчъ и шумъ ехти;
Неуморенъ въ трудъ упоренъ,
Тукъ обажда се орачъ;
Де овчари, де жътвари,
Ей а тамъ запѣлъ косачъ ...

